

V tomto prípade možnosť právnej ujmy nenastala, dokiaľ listiny boli v uschovaní obžalovaného B. a neboli ním upotrebené, lebo právna ujma mohla nastať teprv uplatňovaním práv na základe týchto listín a toto záležalo len na ňom samom, keďže išlo o vysvedčenia, týkajúce sa len jeho osoby a keďže iná osoba nemohla týchto listín upotrebiť.

Hoci tedy vysvedčenia dospelosti pre obžalovaného boli padelané už v r. 1930, ale boli ním upotrebené pripojením ku žiadosti o miesto štátneho učiteľa teprv v r. 1933, možnosť právnej ujmy v tomto prípade nastala teprv v r. 1933, len vtedy boli uskutočnené všetky složky skutkovej povahy zločinu padelania verejnej listiny a teprv od tejto doby mohla začať lehota k premičaniu trestného činu.

Preto odvolací súd nezavinil zmätok podľa § 385, č. 1 c) tr. p., keď v tomto prípade neshľadal dôvod vylučujúci zavedenie trestného pokračovania podľa § 105, č. 3 a § 106, č. 4 tr. z. Zmätočná sťažnosť obžalovaného B. je tedy bezzákladná a bola zamietnutá podľa 1. odst. § 36 por. nov.

Čís. 5837.

Vlastnícký pomer obce k domu není důvodem ochrany podle § 68 tr. zák. pro orgán městské policie, urovnávající podle příkazu městského radního v domě tom výstup mezi nájemníky; ochrany té nepožívá orgán takový ani s hlediska výkonu místní policie, bylo-li obstarávání veřejné bezpečnosti v místě, kde došlo k jeho zákroku, přeneseno na státní bezpečnostní stráž.

(Rozh. ze dne 6. března 1937, Zm I 533/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu, jímž stěžovatel uznán byl vinným přestupkem proti veřejným zřízením a opatřením podle § 312 tr. z., zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a přikázal věc okresnímu soudu, aby pokračoval v řízení o žalobě M. proti A. pro §§ 1 až 3 zák. o ochraně cti, čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti, napadající rozsudek z důvodu zmatku čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř., nelze upříti oprávnění.

Napadený rozsudek bere po stránce skutkové za prokázáno, že se obžalovaný nesnáší se spolunájemníky v obecním domě, dělá schválnosti a vyvolává různé výstupy. Dne 18. února 1935 si stěžovala nájemnice L. městskému policistovi M., že jí obžalovaný nadával. M. se na to odebral z příkazu člena městské rady a policejního inspektora N. do domu, aby obžalovaného napomenul a zjistil, pokud stížnosti jsou oprávněny, a byl při svém zákroku obžalovaným uražen skutkem a slovem.

Že M. v tomto případě požíval ochrany § 68 tr. z., dovodil rozsudek z toho, že jmenovaný je definitivním podúředníkem ve sboru městské policie, pod přísahou a fungoval jako orgán městské policie v obecním domě.

Rozsudek je na omylu, snaží-li se ze skutečnosti, že šlo o zákrok v obecním domě, odvoditi ochranu podle § 68 tr. z. pro zakročivšího policistu téže obce. Vlastnický poměr obce, jejímž policistou napadený je, k domu, v němž došlo k zákroku, nemůže ke zmíněné ochraně poskytnouti podklad proto, že správa obecního jmění spadající podle § 28, čís. 1 obec. zřiz. pro Čechy do samostatné působnosti obce, není povahy vrchnostenské a k výkonu v tomto oboru provedenému nutno přihlížeti jen jako k výkonu vlastnice majetku soukromoprávní povahy.

Ochranu podle § 68 tr. z. pro zakročivší obecní orgán nebylo by lze odvoditi ani s hlediska výkonu místní policie, poněvadž zjištěný zákrok spadá povahou svou do oboru veřejné bezpečnosti, jejíž obstarávání se zřetelem na vyhlášku ministra, vnitra z 20. prosince 1924, čís. 284 Sb. z. a n., kterou bylo na základě zákona z 16. března 1920, čís. 165 Sb. z. a n. zřízeno v místě policejní komisařství s působností uvedenou v § 3 vyhlášky, do níž spadá zvláště zachování veřejné bezpečnosti, veřejného pokoje a řádu a péče o bezpečnost osob a majetku, a již k výkonu exekutivy byla zřízena státní stráž bezpečnosti, přeneseno bylo na státní bezpečnostní stráž, z čehož plyne, že zákrok M., posuzován jako zákrok v oboru místní policie, trpí nedostatkem formálního oprávnění k výkonu.

Čís. 5838.

I kolíky, zasazené geometrem při rozměření hranice k jejímu vyznačení, jsou »mezníky« ve smyslu § 199 e) tr. zák.

Odstranil-li pachatel geometrem zasazený mezník a zasadil nový kámen, aby správná hranice byla učiněna neznatelnou, resp. aby byl vzbuzen klamný dojem, že hranice geometrem zjištěná běží tudy, kam pachatel zasadil nový kámen, jde o jednotný čin, vedený tímž úmyslem a spáchaný za tímž účelem.

(Rozh. ze dne 6. března 1937, Zm I 69/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle § 197, 199 e) tr. z.

Z d ů v o d ů:

S hlediska zmatku podle § 281, čís. 5 tr. ř. vytýká zmateční stížnost napadenému rozsudku spisový rozpor, pokud rozsudek uvádí, že obžalovaný doznal, že zasadil mezník, ačkoliv obžalovaný udal, že zasadil kámen, resp. orientační kámen. Výtka se však týká okolnosti nerozhodné, protože mezníkem ve smyslu § 199 e) tr. z. dlužno rozuměti značky všeho druhu, sloužící k tomu, aby vyznačovaly hranice dvou pozemků (viz rozh. č. 4201 víd. sb.). Nehledě k tomu týká se výtka pouze části trestné činnosti obžalovaného, zasazení nového mezníku, resp. kamene, a netýká se odstranění mezníku a kolíků, kterážto čin-